

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Psychologia pastoralna
Prowadzący	Ks. dr hab. Dariusz Kurzydło
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Teologia
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia (magisterskie)
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	nauki teologiczne
Obowiązuje od roku akademickiego	2025/2026
Rok studiów	III
Semestr	I
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole)	TMA_W15; TMA_U05; TMA_U12; TMA_K08; TMA_K14
Rodzaj zajęć (wybór z listy*)	ćwiczenia
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Studenci odbyli zajęcia z podstaw psychologii (psychologię ogólną lub rozwojową), a także podstaw teologii.
Opis i cele przedmiotu	Celem zajęć jest poszerzanie orientacji w zakresie możliwości wsparcia osób przeżywających różnego rodzaju kryzysy (psychiczne, emocjonalne, duchowe, egzystencjalne, relacyjne, religijne) i będących w procesie formacji religijnej oraz uczestniczących w zajęciach grup parafialnych. Studenci będą konfrontowani z tego rodzaju problemami i będą próbować znajdować sposoby wsparcia i współpracy ze specjalistami

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
1. Misja Kościoła i jej przeszkody	2
2. Człowiek i jego droga życia (psychologia rozwojowa a formacja duchowa)	4
3. Dojrzały człowiek – dojrzała religijność	4

4. Kryzysy psychologiczne i religijne	2
5. Sposoby radzenia sobie w trudnych sytuacjach	4
6. Patologiczne poczucie winy	2
7. Neuroróżnorodność i formacja religijna	2
8. Wspólnota eklezjalna i jej problemy	4
9. Studium przypadku	6
Łącznie godzin:	

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie <i>absolwent po tych studiach</i> będzie wiedział i umiał)	<u>Opis przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie <i>student po tym przedmiocie</i> będzie wiedział i umiał)	<u>Sposoby weryfikacji</u> efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy...)
TMA_W15	omawia zasady działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej, katechetycznej i charytatywnej Kościoła katolickiego	W1 – student wie, na czym polega misja ewangelizacyjna Kościoła i rozumie, w jakim stopniu nauki społeczne (psychologia) mogą być pomocne w tej misji	Test śródsesemestralny
TMA_U05	dokonuje krytycznej analizy wskazanych treści z zakresu teologii praktycznej	U1 – student potrafi krytycznie ocenić naturę problemów, z jakimi spotyka się we wspólnocie eklezjalnej	Test śródsesemestralny
TMA_U12	proponuje innowacyjne sposoby rozwiązywania zadań wynikających z posłannictwa Kościoła	U2 – student ma ogólną orientację w zakresie możliwości wsparcia wobec sytuacji problemowych i trudnych w danej wspólnocie eklezjalnej	Aktywność na zajęciach i prezentacja końcowa
TMA_K08	wskazuje możliwość zaangażowania inspirowanego Ewangelią w ramach różnych form działalności społecznej i zawodowej	K1 – student ma świadomość złożoności problemów, które dotyczą integralnie pojętego rozwoju człowieka, zwłaszcza w ramach formacji religijnej oraz funkcjonowania grupy parafialnej	Aktywność na zajęciach i prezentacja końcowa
TMA_K14	rozpoznaje zagrożenia związane z pełnieniem ról zawodowych zgodnie z chrześcijańskim systemem wartości i proponuje sposoby przeciwdziałania im	K2 – student jest wrażliwy na sytuację kryzysową człowieka i potrafi okazać mu wsparcie; dotyczy to też jego samego	Aktywność na zajęciach i prezentacja końcowa

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Analiza dokumentów i tekstów teologicznych oraz studiów przypadku
2.	„Giełda pomysłów” / metoda problemowa
3.	Pokaz i obserwacja

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć (czytanie, praca pisemna, tłumaczenie, ...)	10	30/1
	przygotowanie do zaliczenia (np. czytanie, prezentacja, projekt, ...)	20	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Na ocenę końcową składają się: obecność na zajęciach (dozwolone dwie nieobecności nieusprawiedliwione), wynik z testu śródsesemestralnego, aktywność na zajęciach (włączanie się w pracę zespołu) oraz prezentacja końcowa.

Na ocenę bardzo dobrą (5) student uzyskał co najmniej 75% pozytywnych odpowiedzi na teście śródsesemestralnym (W1, U1); aktywnie uczestniczył w ćwiczeniach (proponował rozwiązania, przejawiał rozumienie danych przypadków, zachował delikatność w ocenie, wskazywał na kontekst sytuacji) (U2, K1, K2); przedstawił prezentację końcową, podsumowując możliwości pomocy w zakresie problemów, jakimi zajmuje się psychologia pastoralna (W1, U1, U2, K1, K2).

Na ocenę dobrą (4) student uzyskał co najmniej 60% pozytywnych odpowiedzi na teście śródsesemestralnym (W1, U1); włączał się w ćwiczenia (proponował rozwiązania, przejawiał rozumienie danych przypadków, zachował delikatność w ocenie, wskazywał na kontekst sytuacji) (U2, K1, K2); przedstawił prezentację końcową, podsumowując możliwości pomocy w zakresie problemów, jakimi zajmuje się psychologia pastoralna, lecz nie ujął pewnych ważnych kwestii (W1, U1, U2, K1, K2).

Na ocenę dostateczną (3) student uzyskał co najmniej 50% pozytywnych odpowiedzi na teście śródsesemestralnym (W1, U1); starał się włączać w ćwiczenia (z pomocą innych proponował rozwiązania, przejawiał rozumienie danych przypadków, zachował delikatność

w ocenie) (U2, K1, K2); przedstawił prezentację końcową, podsumowując możliwości pomocy w zakresie problemów, jakimi zajmuje się psychologia pastoralna, lecz nie ujął pewnych ważnych kwestii (W1, U1, U2, K1, K2).

Literatura obowiązkowa

1.	Z. Płużek, <i>Psychologia pastoralna</i> , Kraków 2002 (wybrane strony)
2.	<i>Dyrektorium o katechizacji</i> (2020), nry 164-181; 218-223; 269-272; 379-380.

Literatura uzupełniająca

1.	J. Prusak, <i>Psychologiczne korelaty pustki wewnętrznej: studium przypadku</i> , „Rocznik Filozoficzny Ignatianum” 2016, nr 1, s. 172-184.
2.	A. Pankalla, A. Wieradzka-Pilarczyk, <i>Proweniencja, rozwój i specyfika dialogowego Ja w psychologii pastoralnej</i> , „Colloquia Theologica Ottoniana” 2014, nr 2, s. 191-207.
3.	D. Kurzydło, <i>Sytuacja kryzysu i jej aspekty psychologiczne i religijne</i> , w: <i>Pandemia jako „znak czasu” dla Kościoła w Polsce</i> , red. T. Wielebski, M. Tutak, Warszawa 2021, s. 151-171.
4.	A. Drzycimski, <i>Psychologia pastoralna jako nauka pomocnicza teologii praktycznej</i> , „Studia Pelplińskie” 2018, nr 52, s. 111-123.